

Sverig.

Handelsrejsende, der med eller uden Prøver berejse Sverig, skulle til den nærmeste „kronouppbørdsman“ skriftlig opgive, hvorlænge de agte at forblive i Riget, og dernæst for Tilladelsen til at drive deres Virksomhed betale en Afgift af 100 Kr. for hvert Tidsrum af 30 paa hinanden følgende Dage (at regne fra den Dag Beløbet erlægges). Beløbet betales til „kronans uppbørdsman“ i det Len, hvor den rejsende opholder sig paa Betalingstiden, og Kvittringen skal angive den sidste Dag af det Tidsrum, for hvilket Afgiften er erlagt.

Forinden en Handelsrejsende modtager Bestillinger etc., skal han i *Købstederne* overfor Borgmesteren, Stadsfiskalen, Politikommissæren eller paa en Politistation, og paa Landet overfor Kronofogden, Lensmanden eller Formanden i Kommunalbestyrelsen, bevise, at han har erlagt den ovenfor, omtalte paabudte Afgift.

Erlægges Afgiften ikke, eller sker Anmeldelsen til vedkommende Øvrighed ikke, straffes den Rejsende med Bøder fra 100—500 Kr.

Der findes ingen bestemte Regler med Hensyn til Fortoldning af medførte Prøver, men Toldvæsenet plejer i hvert enkelt Tilfælde at give følgende Forskrifter, saafremt den Rejsende enten før eller samtidigt med Prøvernes Indførsel indgiver en Ansøgning.

Ved Indførselen skal Prøven vurderes, vejes og beskrives samt forsynes med Toldvæsenets Segl, som ubeskadiget skal forefindes ved Genudførselen. Toldbeløbet skal deponeres ved Prøvens Indførsel, men det deponerede Beløb tilbagebetales, hvis Prøverne genudføres inden et Tidsrum af 3 Maaneder (hvilket Tidsrum dog kan udstrækkes til 6 Maaneder), og hvis deres Beskaffenhed, Antal og Vægt stemmer med det ved Indførselen af Toldvæsenet angivne.*)

Tyskland.

De i Tyskland for fremmede Handelsrejsende gældende Regler falde i 3 Kategorier.

1. Handelsrejsende fra Lande, med hvilke det tyske Rige har afsluttet særlige Overenskomster vedrørende Handelsrejsende; disse Handelsrejsende ere legitimerede ved et af deres Hjemlands Myndigheder udstedt Kort.

2. Handelsrejsende fra Lande, der nyde Mestbegunstigelse med Hensyn til Handel i Tyskland, henholdsvis i enkelte tyske Forbundslande; disse Handelsrejsende have Adgang til at løse et „Gewerbelegitimationskarte für Handlungsreisende“ hos de tyske Myndigheder.

3. Handelsrejsende fra alle Lande; disse Handelsrejsende ere henviste til at søge et „Wandergewerbeschein“.

I Henhold til de imellem Danmark og henholdsvis Preussen, Mecklenburg-Schwerin og Oldenburg bestaaende Handels- og Skibsfartsoverenskomster nyde Handelsrejsende for danske Firmaer Behandling som den mest begunstigede Nations Handelsrejsende (o: Klasse 2. ovenfor) i *de tre nævnte Forbundslande* (dog med visse Undtagelser i Slesvig). I de andre tyske Lande maa danske Handelsrejsende søge „Wandergewerbeschein“ (Klasse 3). I øvrigt henvises til efterfølgende Oplysninger, der ere modtagne fra den tyske Regering.

Preussen, Oldenburg og Mecklenburg-Schwerin. Den Rejsende maa andrage den vedkommende Myndighed — i Preussen Regeringspræsidenten (i Berlin Politipræsidenten) — for det Distrikt, hvor han vil begynde sin Virksomhed, om et Legitimationskort for Handelsrejsende („Gewerbelegitimationskarte für Handlungsreisende“), der giver Ret til at berejse ovennævnte tre Lande *med Undtagelse af* følgende 6 slesvigske Kredse: Haderslev, Tønder, Aabenraa, Sønderborg, Flensborg-By og Flensborg-Land-Kreds. Det skal ved Legitimationskortets Udstedelse udtrykkelig gives vedkommende tilkende, at nævnte Distrikter ere undtagne, og at han i Tilfælde af Overtrædelse udsætter sig for Udvisning.

*) Jfr. sv. L. 2. Decbr. 1892 og Kundg. 21. Maj 1897 om Forandring af Lv's § 4. Jfr. sv. Forfatnings-Samling Nr. 42 af 16. Juni 1897.